

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113202816
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2113202816.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci navrhovateľa: C., zastúpený JUDr. Andreou Čechovičovou, advokátkou so sídlom Dolné Bašty 2, Trnava, proti odporkyni: K., zastúpená spoločnosťou PROSMAN A PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, so sídlom Hlavná 31, Trnava, o určenie výživného pre manžela takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 762,43 €, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku k rukám spoločnosti PROSMAN A PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., právneho zástupcu odporkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným dňa 8.2.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni prispievať na jeho výživu výživným vo výške 70,00 € mesačne, od 1.2.2013. Uviedol že účastníci uzatvorili manželstvo dňa X.X.XXXX, manželstvo trvá, narodili sa z neho dve deti, t.č. plnoleté. Navrhovateľ počas celého trvania manželstva pracoval a zabezpečoval chod domácnosti, odporkyňa (manželka) bola dlhodobo na invalidnom dôchodku, takmer nikdy nepracovala; navrhovateľ všetky peniaze odovzdával odporkyni. Navrhovateľ v roku 2011 prišiel o prácu (bol nútený ukončiť pracovný pomer dohodou), od tohto času je nezamestnaný, a nevie si nájsť zamestnanie (pracoval brigádnicky), od januára 2012 je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá žiadne sociálne ani iné dávky. Odporkyňa je invalidná dôchodkyňa, v roku 2012 poberala invalidný dôchodok vo výške 261,10 €. Odporkyňa žije v spoločnej domácnosti s dospelými synmi H. a C. ktorí prispievajú na chod domácnosti. Voči navrhovateľovi tunajším súdom bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým mu je zakázaný vstup do rodinného domu s.č.XXX v N. (rozhodnuté vo veci samej nie je) - navrhovateľ je od novembra 2012 bez bývania, bez príjmu, má status občana v materiálnej núdzi. Z uvedeného je zrejmé, že odporkyňa (manželka navrhovateľa) má stály mesačný príjem, okrem toho ju finančne podporujú dvaja dospelí synovia ktorí sú zamestnaní a majú pravidelný príjem - vzhľadom na to, že navrhovateľ je bez príjmu a bez akýchkoľvek prostriedkov na zabezpečenie svojich základných potrieb je zrejmé, že životná úroveň manželov nie je rovnaká.

Rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 22.1.2013 bol navrhovateľovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Súd si pre svoje rozhodnutie zadovážil ďalej oznámenie sociálnej poisťovne o skutočnosti že ani jeden z účastníkov konania nie je t.č. poberateľom dávky v nezamestnanosti, oznámenie ÚPSVaR

o skutočnosti že navrhovateľ je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 27.1.2012, počas evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie, oznámenie ÚPSVaR o skutočnosti že ani jeden z účastníkov konania nie je t.č. poberateľom dávky sociálnej pomoci, dávky v hmotnej núdzi, ani žiadnej štátnej sociálnej dávky, oznámenie sociálnej poisťovne o skutočnosti že navrhovateľ nie je poberateľom dávok dôchodkového poistenia, odporkyňa je poberateľkou invalidného dôchodku od 1.1.2013 vo výške 271,20 € mesačne, oznámenie Daňového úradu o skutočnosti že navrhovateľ podal daňové priznanie za rok 2011 z príjmu zo závislej činnosti s úhrnom príjmov 1.663,55 €, odporkyňa daňové priznanie nepodala, potvrdenie OO PZ F. zo dňa 21.4.2013 o skutočnosti že odporkyňa vykonala oznámenie voči navrhovateľovi.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila podaním došlým súdu dňa 4.3.2013 v ktorom uviedla že invalidný dôchodok poberá od roku 1992 - je ZŤP, často chodí sanitkou do nemocnice v D., na čo minie veľa finančných prostriedkov, platí za lieky, preto nemôže platiť výživné na manžela (navrhovateľa). Navrhovateľ ukončil pracovný pomer v roku 2008 (nie v roku 2011), zamestnanie ukončil z vlastnej vôle; navrhovateľ si nechce nájsť zamestnanie, ani brigádnicke. Uviedla že navrhovateľ z dôvodu svojej nečinnosti nepoberá žiadne dávky.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila -cestou svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 11.3.2013 v ktorom uviedla že odporkyňa pracovala pokiaľ jej to zdravotný stav umožňoval, nárok na poberanie invalidného dôchodku jej vznikol dňa 16.8.1992; odporkyňa sa vždy starala o chod spoločnej domácnosti, svoje príjmy používala na prevádzku domácnosti. Navrhovateľ nikdy nedával odporkyňi celý príjem pre potreby domácnosti, od roku od roku 2008 si ho ponechával výlučne pre vlastné potreby (cigarety, stávkovanie). Od roku 2009 sa spolužitie navrhovateľa a odporkyne (a ďalších členov spoločnej domácnosti - synov) stalo neznesiteľným. Dňa 16.1.2012 podala odporkyňa trestné oznámenie kde opísala skutočnosti spolužitia so svojím manželom / navrhovateľom, pričom z prešetrovania vyplynulo že navrhovateľ pravidelne oplzlo nadáva odporkyňi, vyhráža sa jej zabitím, správa sa agresívne, kope do dverí a zariadenia domu, ničí zariadenie atď. - opísané správanie sa navrhovateľa pretrváva od roku 2009 (kedy prišiel o prácu). Odporkyňa psychicky nezvláda správanie (týranie) navrhovateľa, jej zdravotný stav sa v dôsledku toho zhoršuje. Odporkyňa má z navrhovateľa strach (musí sa pred ním zamykať v izbe), z obavy o svoj život pravidelne volala políciu, navrhovateľ sa jej vyhrážal aj v noci - počas jedného z útokov napadol odporkyňu, pritlačil ju k stene a povedal že ju zabije (v máji 2012); navrhovateľovi bolo dňa 29.11.2012 vznesené obvinenie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Uviedla ďalej že navrhovateľ skončil pracovný pomer na vlastnú žiadosť, už nechcel pracovať, dobrovoľne tiež ukončil pracovný pomer v roku 2008 - od uvedenej doby pracoval len sporadicky, väčšinou bez pracovnej zmluvy. Do spoločnej domácnosti navrhovateľ žiadne peniaze nedával, o domácnosť sa nestaral. Navrhovateľ sa správal nedôstojne k odporkyňi ako manželke, znevažoval jedlo ktoré mu poskytovala, preto odporkyňa ho prestala variť a servírovať - uvedený stav si spôsobil navrhovateľ sám, najmä svojou neochotou nájsť si zamestnanie a harmonicky komunikovať so svojou rodinou. Konanie navrhovateľa a podozrenie z násillia na blízkej osobe (odporkyňi) bolo dôvodom na vydanie predbežného opatrenia v konaní 9C/90/2012, ktorým bol navrhovateľovi dočasne zakázaný vstup do nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania. Odporkyňa je invalidná dôchodkyňa ktorá nemá iné príjmy, ani nemá príležitosť si privyrobiť; od roku 2009 platí odporkyňa všetky výdavky súvisiace s chodom domácnosti, mesačne napr. náklady na vodné a stočné 18,98 €, telefón 9,94 €, električka 24,32 €, plyn 128,00 €, lieky 37,27 €, náklady na prevozy sanitkou cca. 10,00 €, hygienické potreby 15,00 €, strava 150,00 €, ošatenie 15,00 €, (náklady na energie, plyn a vodu znáša spoločne so svojimi synmi, každý vo výške 1/3), ročne napr. náklady za odvoz odpadu cca. 20,00 €, daň z nehnuteľností cca. 20,00 €, daň za psa cca. 10,00 €, náklady na opravu domu (napr. plynový kotol 346,50 €), a pod. Uvedené výdavky predstavujú len najnutnejšie výdavky odporkyne, neobsahujú ďalšie, ako napr. na kultúru (knihy, noviny) a iné neplánované výdavky súvisiace s osobnými potrebami odporkyne a jej rodiny. Vzhľadom na uvedené majetkové pomery a možnosti odporkyne nie je možné, aby poskytla výživu svojmu manželovi ktorý je schopný živiť sa sám, ale z vlastnej vôle tak nečiní. Zároveň existujú dôvody (násillie voči odporkyňi), na základe ktorých by priznanie výživného na manžela bolo v zásadnom rozpore s dobrými mravmi.

K vyjadreniu priložila odporkyňa upovedomenie o vznesení obvinenia zo dňa 29.11.2012 voči navrhovateľovi za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, potvrdenie za platbu za smeti vo výške 7,00 €, 3x príjmový pokladničný doklad za opravu plynového kotla, faktúru za „plastové výrobky“ s

príjmovým dokladom o zaplatení sumy 50.000,- Sk a 32.142,- Sk, 5x pokladničné bloky za nákup liekov a záhradkárskych potrieb, príjmový pokladničný doklad za úhradu u zubného lekára, 2x poštový podací lístok na úhradu vodného a stočného, 3x príjmový pokladničný doklad za úhradu nábytku a textílií, poštový podací lístok na úhradu elektriky, poštový podací lístok na úhradu mobilného telefónu, Rozhodnutie Sociálnej poisťovne o zvýšení invalidného dôchodku odporkyni na sumu 271,20 € od 1.1.2013, Rozhodnutie Slovenskej správy sociálneho zabezpečenia o priznaní invalidného dôchodku odporkyni od 16.8.1992, platobný doklad SIPO I. na mesačnú zálohovú platbu plynu vo výške 128,00 €, potvrdenie spoločnosti ŠTIMAR, spol. s r.o. o nákladoch odporkyne na prepravu sanitkou za jún až december 2012 vo výške 57,90 €.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 18.3.2013 uviedla že navrhovateľ nemá žiadny príjem - je nezamestnaný, evidovaný v evidencii nezamestnaných, nepoberá však žiadne dávky v nezamestnanosti, ani dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky (nakoľko je spolu posudzovaný so svojou manželkou - odporkyňou a z tohto dôvodu mu nevzniká nárok na dávky). Navrhovateľ je spoluvlastníkom polovice domu v N. - na základe rozhodnutia tunajšieho súdu v dome od decembra 2012 nebýva. Navrhovateľ sa formou darov a odmien v podobe stravy živí, vykonáva drobné práce pre ľudí z dediny, prespáva v garáži u suseda. Poukázala na skutočnosť že v domácnosti odporkyne spolu s ňou žijú dvaja plnoletí synovia, ktorí poskytujú odporkyni príspevok na chod domácnosti. Je zrejmé že aj keď odporkyňa má nízku životnú úroveň (je poberateľkou invalidného dôchodku), navrhovateľ má ešte nižšiu životnú úroveň - keďže má byť životná úroveň manželov rovnaká, žiada aby súd uložil odporkyni povinnosť platiť navrhovateľovi sumu 70,00 € mesačne od podania návrhu.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní konanom dňa 18.3.2013 uviedol že žiada aby súd návrh zamietol, nakoľko navrhovateľ je spôsobilý a schopný sa živiť sám, všetky pracovné pomery v ktorých pracoval ukončil dohodou a na vlastnú žiadosť, podľa jeho vlastného vyjadrenia nemieni pracovať, nevyvíja žiadnu snahu hľadať si zamestnanie, s ÚPSVaR nespupracuje. Odporkyňa je plne invalidná, z tohto dôvodu nemá možnosť nájsť si žiadnu inú prácu. Vzhľadom na správanie sa navrhovateľa voči odporkyni by priznanie výživného pre navrhovateľa bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 18.3.2013 uviedol že do 12.10.2011 pracoval ako zmluvný zamestnanec pre spoločnosť Volkswagen Bratislava - v práci mal dopravnú nehodu na vysokozdvížnom vozíku, z tohto dôvodu agentúra s ním skončila pracovný pomer. Následne bol zmluvný zamestnanec agentúry NOSLUŠ, chodil na brigády s príjmom približne 100,00 € mesačne - pracovný pomer ukončil nakoľko si našiel lepšiu prácu v inej agentúre; do uvedenej práce nenastúpil, pretože odporkyňa a deti mu nedali peniaze na cestu z N. do G.. Od 27.1.2012 bol zaradený do evidencie nezamestnaných - evidencia trvá, dávku v nezamestnanosti nepoberá, nepoberá ani žiadnu inú dávku (nemá nárok).

Na otázky sudcu navrhovateľ uviedol že pomáha obyvateľom obce v záhrade a pri dome, za pomoc mu dávajú jedlo. Navrhovateľ je vyučený sústružník, uvedenú prácu však nikdy nevykonával (pracoval na stavbách), okrem toho slabo vidí a prácu sústružníka by už nemohol zo zdravotných dôvodov vykonávať. Žiadne výdavky nemá, nespláca žiadne pôžičky.

Na otázky právneho zástupcu odporkyne navrhovateľ uviedol že v agentúre NOSLUŠ mal nízky príjem za ktorý si kúpil stravu, nakoľko odporkyňa mu nedáva jesť (bol vyhladovaný), nemal peniaze na autobus aby mohol ísť do nového zamestnania; odporkyňa mu jedlo nedávala pretože nechodil do práce a nemal príjem, vyjadrila sa, že „keď nerobí nebude ani žrať“. Evidovaný v evidencii nezamestnaných nebol približne dva mesiace, na túto povinnosť zabudol.

Odporkyňa na pojednávaní konanom dňa 18.3.2013 uviedla že po tom ako navrhovateľ pracoval vo Volkswagene Bratislava mal iba krátkodobé pracovné pomery, pracovať sa mu nechcelo, pokiaľ mal peniaze o prácu sa nestaral, okrem toho si privyrábal formou brigád (opravoval strechu, robil vo vinohrade). Odporkyňa je plne invalidná s príjmom cca. 270,00 € mesačne, vzhľadom na svoj zdravotný stav žiadne iné príjmy nemá (má ročný príjem z prenájmu pôdy vo výške 47,00 €). Výdavky na chod domácnosti má odporkyňa za elektriku 24,32 € mesačne, za plyn 128,00 € mesačne, za telefón 9,94 € mesačne, za lieky 37,27 € plus za prevoz sanitkou 10,00 € mesačne, hygienické potreby 15,00 € mesačne, ošatenie 15,00 € mesačne, strava 150,00 € za mesiac. Spolu s odporkyňou v spoločnej domácnosti bývajú dvaja synovia, obaja zarábajú a podieľajú sa na platbách za domácnosť. Ďalšie

pravidelné výdavky odporkyňa nemá, v domácnosti sa vyskytnú mimoriadne výdavky (napr. oprava plynového kotla, výdavky na zubára a pod.).

Na otázky právnej zástupkyne navrhovateľa odporkyňa uviedla že na účte má sumu 3,30 € a 7,00 €. Dokiaľ bol navrhovateľ zamestnaný spoločne hospodárili, podieľali sa spoločne na všetkých výdavkoch. Odporkyňa je na invalidnom dôchodku od roku 1992, odvtedy nepracuje.

Na otázky svojho právneho zástupcu odporkyňa uviedla že navrhovateľ odmietal stravu od nej, vyjadril sa „z jej ruky žrať nebude“, varil si rôzne konzervy a cestoviny. Príjmy ktoré navrhovateľ mal si nechával pre svoju potrebu.

Svedok H. (syn účastníkov konania) na pojednávaní konanom dňa 24.4.2013 uviedol že momentálne navrhovateľ s nimi nebýva - bol vylúčený z užívania bytu od decembra 2012, avšak aj napriek súdnemu rozhodnutiu niekoľkokrát sa stalo, že navrhovateľ sa vrátil späť domov, museli ho vyviešť policajti. Približne dva roky dozadu bolo spolužitie s navrhovateľom ťažké, navrhovateľ sa takmer denne odporkyni aj svedkovi a ďalšiemu synovi vyhrážal zabitím, vyhrážal sa že podpáli dom, plúval na dvere a kopal do nich, odporkyňu sácal a chcel ju biť. V roku 2011 takéto konanie u navrhovateľa bolo takmer denné, v roku 2012 sa opakovalo približne trikrát za týždeň (v tom čase sa navrhovateľ bál polície, ktorú na neho volali). Navrhovateľ všetkým členom domácnosti vulgárne nadával (kokot, piča, suka, sviňa, hitlerovec, odjebek a pod.), viackrát chytil odporkyňu pod krk a sácal ju; so svedkom sa nebil.

Na otázky sudcu svedok uviedol že pri uvedenom správaní bol navrhovateľ triezvy, vypité mal zriedka. Keď odporkyňa niečo uvarila, navrhovateľ sa vyjadril že „žrať to nebude“. Na domácich prácach sa navrhovateľ podieľal v záhrade. Momentálne navrhovateľ chodí okolo domu (od záhrady), opätovne vulgárne na členov domácnosti vykrikuje. Odporkyňa nikdy nezačala s navrhovateľom hádky; keď navrhovateľ jej neprestával nadávať, nadávala aj ona jemu (aj vulgárnymi výrazmi), fyzicky ho nenapádala.

Na otázky právnej zástupkyne navrhovateľa svedok uviedol že záhrada je o výmere asi 5 árov, navrhovateľ v nej robil všetky potrebné práce. Nezhody medzi účastníkmi boli podľa svedka spôsobené tým, že navrhovateľ prestal pracovať a nemal peniaze, z čoho bol nervózny - keď napr. nemal čo fajčiť, v noci vykrikoval, rodina nemohla spať. Počas spolužitia v domácnosti navrhovateľ občas vykrikoval že je hladný, odporkyňa bola zamknutá v izbe, nakoľko sa ho obávala. Mesačný príjem svedka je cca. 700,00 €, na nákladoch domácnosti sa podieľa sumou 100,00 € (ktorú odovzdáva odporkyni), strava v tejto sume zahrnutá nie je; brat svedka (ďalší syn účastníkov konania) je „dohodár“, prispieva odporkyni na domácnosťou sumou 100,00 € mesačne.

Na otázky právneho zástupcu odporkyne svedok uviedol že navrhovateľ do roku 2010 na domácnosť prispieval, odvtedy už nie (keďže nepracoval, nemal peniaze), prácu si navrhovateľ nehľadal, nemal o to záujem. Odporkyňa sa pred navrhovateľom v izbe zamykala denne, až dokedy synovia neprišli domov.

Právna zástupkyňa navrhovateľa v záverečnej reči uviedla že životná úroveň navrhovateľa je evidentne nižšia ako životná úroveň odporkyne (jeho manželky); je pravdou, že odporkyňa má jediný príjem z invalidného dôchodku vo výške 270,00 €, čo je síce príjem nízky, avšak navrhovateľ nemá príjem žiadny. Navrhovateľ je evidovaný na úrade práce v evidencii nezamestnaných, žiadna vhodná práca mu ponúknutá nebola, nemá nárok na žiadnu sociálnu dávku nakoľko je posudzovaný ako manžel spolu s odporkyňou. Poukázala na skutočnosť že dvaja synovia účastníkov konania odporkyni prispievajú sumou 100,00 € mesačne na domácnosť, preto požadované výživné vo výške 70,00 € mesačne je primerané.

Právny zástupca odporkyne v záverečnej reči uviedol že žiada aby súd návrh zamietol, nakoľko vyživovacia povinnosť medzi manželmi síce má vyrovnávať životnú úroveň, avšak je treba prihliadať aj k možnostiam podieľať sa na tejto životnej úrovni zo strany jednotlivých účastníkov. Odporkyňa ako invalidná dôchodkyňa (ktorá trpí viacerými chorobami) vôbec nemá možnosť si privyrobiť, naproti tomu navrhovateľ je schopný pracovať (nemá žiadne zdravotné obmedzenie), mohol by si nájsť prácu. Navrhovateľ navyše žiadnym spôsobom neodôvodnil svoje potreby (uviedol že nemá žiadne výdavky), preto nie je zrejmé z akého dôvodu požaduje sumu 70,00 €. Poukázal na to, že priznanie akéhokoľvek

výživného by bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi, a to s poukazom na správanie sa navrhovateľa voči odporkyne a rodine, na trestné konanie ktoré z tohto dôvodu je voči navrhovateľovi vedené.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne, odporkyne a jej právneho zástupcu, svedka H. oboznámením sa s vyjadreniami účastníkov konania a s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania sú manželmi (manželstvo bolo uzavreté dňa X.X.XXXX), ich manželstvo v čase rozhodnutia súdu trvá.

Manželia nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko navrhovateľovi bol uznesením o nariadení predbežného opatrenia tunajšieho súdu sp.zn. 9C/90/2012 zakázaný vstup do domovej nehnuteľnosti v ktorej býva odporkyňa a deti účastníkov konania.

Navrhovateľ nemá žiaden príjem, stravu mu poskytujú občania dediny pre ktorých vykonáva drobné práce v záhradách, prespáva v garáži u suseda. Je vyučený ako sústružník, v odbore však nepracoval, t.č. je vedený v evidencii nezamestnaných, keď posledné zamestnanie (v spoločnosti INDEX NOSLUŠ, s.r.o.) ukončil dohodou ku dňu 12.10.2011 na vlastnú žiadosť - údajne si našiel lepšie platenú prácu do ktorej však nenastúpil (údajne pre nedostatok finančných prostriedkov na autobus z T. do G. - do nového zamestnania). Výdavky má minimálne, žiadne zvýšené výdavky nepreukázal.

Odporkyňa je od roku 1992 invalidná dôchodkyňa, t.č. poberá invalidný dôchodok vo výške 271,20 € mesačne, má príjem z prenájmu pôdy vo výške 47,00 € ročne; má zvýšené výdavky zo zdravotných dôvodov (cca. 47,00 € mesačne), inak má výdavky bežné, spolu so stravou vo výške cca. 318,50 € mesačne. Na chod domácnosti prispievajú odporkyne dvaja synovia účastníkov konania, každý vo výške po 100,00 € mesačne.

Navrhovateľ sa hrubým spôsobom správa voči odporkyne aj voči ich spoločným deťom, a to minimálne od roku 2009 - hrubým, arogantným a oplzlým spôsobom im nadáva, vyhráža sa bitkou, zabitím, podpálením domu, je agresívny (ničí bytové a domové zariadenie), odporkyňa má z navrhovateľa strach, zamyká sa pred ním v izbe; na navrhovateľa podala odporkyňa dňa 16.1.2012 trestné oznámenie a viacero oznámení o spáchaní priestupku; t.č. je navrhovateľ obvinený pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, ods. 1, písm. a) Trestného zákona, na základe uznesenie vyšetrovateľa PZ OKP OR PZ v Trnave zo dňa 29.11.2012 č. ČVS:ORP-305/1-OVK-TT-2012 (trestné konanie nie je právoplatne skončené).

Podľa § 71, ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75, ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75, ods. 2 veta pred bodkočiarkou Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3, ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Výživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a končí sa smrťou (vyhlásením za mŕtveho) niektorého z manželov, alebo právoplatnosťou súdneho rozhodnutia o rozvoде manželstva, resp. o neplatnosti manželstva.

Výživné možno určiť od podania návrhu; oprávneným na podanie návrhu na určenie výživného pre manžela je jeden z manželov za trvania manželstva, pričom aktívna legitímácia vzniká, ak je jeho životná úroveň nižšia, ako je životná úroveň druhého z manželov, resp. ak mu druhý z manželov neprispieva tak, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká - táto požiadavka je odôvodnená rovnakým postavením manželov v rodine a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností v manželstve.

Všeobecnými hľadiskami na ktoré súd prihliada pri určovaní vyživovacích povinností sú odôvodnené potreby oprávneného, a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Súd zisťuje či priznanie výživného nie je v rozpore s § 75, ods. 2 Zákona o rodine, teda v rozpore s dobrými mravmi. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník presne nedefinuje, vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie - je to súhrn etických a kultúrnych pravidiel (noriem) v spoločnosti všeobecne uznávaných.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť (aj keď manželstvo v čase rozhodnutie súdu stále trvá), a to s poukazom na skutočnosť, že priznanie výživného v tomto prípade by bolo podľa názoru súdu v príkrom!! rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ sa totiž voči odporkyňi (a ich spoločným deťom) správa spoločensky neakceptovateľne - minimálne od roku 2009 im hrubým, arogantným a oplzlým spôsobom nadáva, vyhráža sa bitkou, zabitím, podpálením domu, je agresívny, ničí bytové a domové zariadenie, odporkyňa má z navrhovateľa strach (zamyká sa pred ním v izbe). Navrhovateľovi bol z týchto dôvodov uznesením o nariadení predbežného opatrenia tunajšieho súdu sp.zn. 9C/90/2012 zakázaný vstup do domovej nehnuteľnosti v ktorej býva odporkyňa a deti účastníkov konania, na navrhovateľa podala odporkyňa dňa 16.1.2012 trestné oznámenie a viacero oznámení o spáchaní priestupku (t.č. je navrhovateľ obvinený pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, ods. 1, písm. a) Trestného zákona, na základe uznesenie vyšetrovateľa PZ OKP OR PZ v Trnave zo dňa 29.11.2012 č. ČVS:ORP-305/1-OVK-TT-2012). Súd je povinný pri rozhodovaní o určení výživného na manžela skúmať hľadisko dobrých mravov pri poskytovaní výživného, pričom pri zistení že jeho určenie by bolo v rozpore s dobrými mravmi, nie je možné priznanie výživného v akejkoľvek výške (t.j. nie je možné „prihliadnuť“ na rozpor s dobrými mravmi takým spôsobom, že výživné by súd určil znížené) - návrh v takomto prípade je potrebné zamietnuť. Uvedená skutočnosť, teda že priznanie výživného navrhovateľovi zo strany odporkyne by bolo v rozpore s dobrými mravmi, bola jednoznačne zistená a preukázaná aj v súdenom prípade, preto súd návrh prioritne z tohto dôvodu zamietol.

Súd ďalej už ani podrobne sa nezaoberal skúmaním podmienok priznania výživného z pohľadu príjmových a výdavkových pomerov účastníkov konania / manželov, a ich možností, ale z doposiaľ vykonaného dokazovania aj tak by nemohol dospieť k záveru, že navrhovateľ by mal mať právo na platenie výživného odporkyňou - u odporkyne ako potencionálne povinnej osoby nie sú totiž splnené podmienky na základe ktorých by bolo možné určiť jej výživné na manžela (stará sa o domácnosť, má zvýšené výdavky zo zdravotných dôvodov, svoj príjem bezo zbytku spotrebuje), naviac navrhovateľ ako oprávnená osoba má možnosť zamestnať sa a zabezpečiť si príjem, ktorú však zo subjektívnych dôvodov na jeho strane nevyužíva.

Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 142, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 149, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v súlade s § 10, § 16 a § 17 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. tak, že úspešnej odporkyňi priznal náhradu trov konania (z predmetu návrhu na zaplatenie sumy 70,00 € mesačne, t.j. päť násobok ročného plnenia vo výške 4.200,00 €) v sume 762,43 €, a to ako náhradu trov právneho zastupovania za 4 hlavné úkony po 151,03 € zvýšené o DPH 20% <spolu teda vo výške 724,94 €>, 4x režijný paušál po 7,81 € zvýšené o DPH 20% <spolu teda vo výške 37,49 €>) proti procesne neúspešnému navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.